

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 19-20.

Reda-tör och utgifvare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 17 December 1903.

Expedition: Vallingatan 11.

Pris: Helt 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonsspris 20 öre pr petitråd.

23:e Årg.

Erik Åkerberg.

Af svenska tonkonstnärer, som undersenastecenniet haft "ledningen" inom hufvudstadens musiklif, framstår

Erik Åkerberg såsom en af de verk-sammaste, hufvudsakligen som kör-dirigent. Nyligen ha vi sett honom framträda i spetsen för en af honom bildad blandad kör, "Cecilia-kören", hvars första konsert vi på ett annat ställe i detta nummer få omnämna.

Vi ha däraf tagit oss anledning att just nu fästa uppmärksamheten på dir. Åkerberg och här meddela hans porträtt. Ett sådant var i denna tidning synligt för elfva år sedan jemte en af Hugo L. skrifven biografisk uppsats. Vid den tiden hade Åkerbergs musikaliska verksamhet i hans nu ofvan nämnda riktning icke tagit så stark fart, emellertid hade den då redan börjat, och såsom tonsättare hade han att räkna ett 30-tal kompositioner. Dessa, jämte hans konstnärarbana i sin helhet, skola vi i följande biografisk skiss belysa.

Erik Åkerberg, äfven egande förnamnen Carl Emanuel, är född i Stockholm d. 19 jan. 1860, son af handlanden Joh. Erik Åkerberg och hans maka Sofie Wal-lenstråle. Efter skol-

studier härstädes blef han student i Upsala 1880 och stannade där till hösten 1881, då hans redan tidigt visade håg för musiken och utbildade musikaliska talang dref honom att egna sig uteslutande åt tonkonsten. Han inträdde sålunda 1882 som elev vid konservatoriet, där han efter att 1883 ha tagit organistexamen fortsatte studierna och i komposition tog undervisning (1882-1886) af Josef Dente. Den musikaliska utbildningen fortsattes sedan i Paris 1887-1888 för den lärde, på senare tid allt mer

kände och värderade komponisten Cesar Frank. Efter vistelsen i Paris begaf han sig till Berlin våren 1888 att der ytterligare idka musikstudier. Återkommen till Stockholm blef han anställd såsom repetitör vid K. operan, hvilken befattning han innehade från sistnämnda år till 1890. Under tiden tjänstgjorde han som kantor i Tyska kyrkan från 1889 till 1892 och blef 1890 organist i judiska synagogan, en befattning som han alltsedan innehar.

År 1894 antogs Åkerberg till musiks-lärare vid Norra latinläroverket, fortfarande der anställd likasom vid Stockholms Borgareskola, der han från 1898 tjänstgjort som sång-lärare. Befattningen som lärare i musikens teori vid Rich Anderssons musikskola sköter han sedan 1897. Tonsättarestipendium innehade han 1893-1896.

För hufvudstadens musikvärld har dir. Åkerberg mest gjort sig känd som dirigent och har såsom sådan fört spiran i åtskilliga musiksällskap. Sålunda har han varit ledare för Maria kyrkokör 1886, Allmänna sångföreningen 1888-91, Typografi-ka kören 1889-94 samt Järnvägs-tjenstemännens sång-kör 1890-94. Från 1891 leder han Bellmanskören äfvensom Par Brikoll-kören. År 1892 bildades här af en del herrar och

Erik Åkerberg.

damer ur olika musiksällskap "Nya sångsällskapet", som varade och verkade med konserter i två år, och detta sällskap ställde sig från början under Åkerbergs dirigentskap. I Musikföreningen (1880 stiftad af Ludv. Norman och W. Svedbom) tjänstgjorde han som kormästare 1888—1900. Då Wilh. Stenhammar 1900 afgick som dirigent för Filharmoniska sällskapet, valdes Åkerberg till hans efterträdare och fungerade såsom sådan till dess upplösning denna höst. Från hösten 1902 blef han ledare af den nybildade T. T.-kören (Thalias tjänare). Utom Stockholm har Åkerberg äfven gjort sig bekant vid konsertresor af hans körer; så vid Bellmanskörens färder till Köpenhamn och T. T.-körens sångartåd i somras. Hans senaste värf såsom bildare och ledare af Cecilia-kören är redan nämndt. "Cecilia-körer", eller föreningar, finnas sedan lång tid tillbaka — ja, den första grundades redan af Palestrina i Rom — och namnet, efter Sancta Cæcilia antyder deras egentliga verksamhet såsom riktad åt den andeliga musikens odlande.

År 1900 blef Åkerberg invald till ledamot af Musikaliska Akademien och erhöll 1894 medaljen Litteris et artibus.

Såsom tonsättare har Åkerbergs verksamhet ej varit ringa, om än hans trägna arbete, hvarom hans ofvannämnda verksamhet bär vittne, ej tillåtit honom att på senare tid så mycket egna sig åt komponerande.

Af hans kompositioner vilja vi emellertid nu lemna en öfversikt och anföra inom klammer tonarter och tid för offentligt utförande af dem.

Under konservatorietiden komponerade han en *Konsertouverture*, *Skogs-rådet*, ballad för baryton och orkester, utförda vid uppvisningar under hans eget anförande. Balladen utfördes sedan i omarbetad form på en Musikföreningens konsert 1900. Vidare: En *Symfoni* (F-moll), "*För en Sydöns kloster*" för soli, damkör, piano och orgel (1886 Musik. akad.), *Violinkvartett* (A-dur) och *Pianotrio* (H-moll). Vid Musikaliska konstföreningens täflan 1888 vann Åkerberg priset för en *Pianokvintett*, om hvilken vår ansedde musikkritiker A. L. då yttrar, att den "sannolikt var det mest betydande svenska arbete i kammarmusik som sett dagen sedan Ludvig Normans tid. Samma kritiker yttrar vidare att "Åkerberg synes ega denna talang för tematisk dialektik, som ej är alltför vanlig bland svenska tonsättare, eller öfver hufvud i den nyare tiden, utan företrädesvis tillhör den klassiska och efterklassiska perioden."

Efter studietiden komponerades: *Prinsessan och srennen* för soli, blandad kör och orkester (K. operan 1889 af Musikför.); *Pianotrio* (N:o 2, H-moll); *På fjället*, stämningsbild för stråkork. (P. B.-konsert 1894); *Den flygande Holländaren* för manskör och

2 pianon (1891 på egen, 1892 på P. B:s konsert); *Der Barde* för baryton-solo och stor ork. (P. B.-kons. 1896); *Kuntat* vid Tycho Brahe-festen, för baryton, blandad kör och 2 pianon (Filharmon. sällsk. 1901); — Körer för blandade röster a capella; Fästmåmiga folkvisor, "*Jeg vilde jeg var en Hyben-torn*", "*Allerede gulner Haven*" (båda å egen kons. 1891). *Det var en gång en konung* (Nya Sångs. 1892), *Törnrosas saga*, tre körer (K. operan 1890, egen kons. 1891, Nya Sångs. 1892); — *Till aftonstjärnan* för sopran-solo, blandad kör och ork. (K. operan, Musikförs kons. vid Kungajubileet 1889). — Damkörer: *Maaneskin*, *I vårin* (1891, 1893). — Af manskörer har Å. samlat, redigerat och arrangerat: *Belinas-sånger*, *Orpheus* (2 delar), *Fyris* och *Universalbum för kvartettsångare*. — Pianostycken: *Albumblad*, *Sarabande*, *Gavotte*, *Menuett*, *Caprice hongroise* (4 händer). — För violin och piano: *Minuetyrer*.

Åkerberg har komponerat en mängd kantater såväl för Tyska kyrkan (1889—92) som till Mosaiska församlingen. Slutligen må nämnas hans Solosånger med piano: "*Du blomst i dag*", "*Til Majlag förer jeg hjem min Brud*", "*Tidt er jeg glad*", "*Sommarsol*" (Musikfesten 1897), "*Min lycka*", "*Du som mitt lit, min sällhet är*", "*När rosorna blommar*", "*I arla morgontimma*", "*Paa fjeldet*", "*Föresats*", "*Vid horisontens västra rand*" och "*Se stjärnan där i fjärran blå*".

Åkerbergs kompositioner vittna om goda studier och mycket smak. Många af dem ha vid offentligt uppförande inbringat tonsättaren lifligt bifall.

Prenumerationsanmälan.

Sin 24:de årgång upplefver Svensk Musiktidning med nästa år och anbefaller sig i våra musikvänners åtanke. B-hofvet äfven i vårt land af en musiktidning, tillgodosende den allmänna musikbildningen — ej endast fackmusici af lägre eller högre ordning — är oomtvistligt, och att den plan, efter hvilken Svensk Musiktidning är redigerad, tillgodoser detta behof — nämligen af en populär-instruktiv musiktidning för den musikaliska allmänheten — tyckts bevisas däraf, att ingen annan tidning för musik så länge existerat i vårt land eller ens i den skandinaviska norden. Svensk musiktidning har ej gjort till sin uppgift att hos allmänheten söka tillfredsställa

ett lågt begär efter pikanterier och rafflande kritiker; den har ställt sin uppgift högre, afseende att tillgodosöra så väl vår konsthistoria genom *kontinuerliga uppgifter om operaverksamheten och konsertväsendet* i hufvudstaden samt genom *biografiska uppgifter* som ock att i det allmänna musikkvetandets intresse meddela *notiser om musikvärldens viktigaste tilldragelser* i in- och utlandet, särskildt i *Norges, Danmarks och Finlands* hufvudstäder, *instruktiva uppsatser*, blandade med *följetongsartiklar*, *musikpressens* alster, *musiklitteratur* etc., hvarigenom både *lärorikt och omväxlande innehåll* erbjudes. *Fina porträtt* till biografiska illustrera hvarje nummer.

Klart är, att rätta platsen för utgifandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt.

I det vi frambära vårt tack till dem, som hittills gynnat Svensk Musiktidning med prenumeration, hoppas vi på deras fortfarande intresse för densamma och att de äfven skola rekommendera den åt andra musikvänner.

Svensk Musiktidning utgifves 1904, såsom förut, två gånger i månaden (utom juli—augusti, »den döda säsongen») till ett pris af 5 kronor per år. Musikbilaga tillfaller endast helårsprenumeranter. Mindre än hel årgång beräknas efter lösnnummer (25 öre).

På tidningen prenumereras här å Expeditionen, Vallingatan 11, 2 trappor, samt i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å posten, då tidningen fortast kommer prenumeranterna till handa.

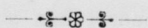
Vördsamt anhålles att prenumeration må ske så snart som möjligt; vid direkt prenumeration hos Svensk Musiktidnings Expedition, Stockholm (Vallingatan 11, 2 trappor), tillsändes tidningen prenumeranten kostnadsfritt genast den utkommit.

För att spara våra förra prenumeranter besvär vid prenumerations för-

nyelse, sända vi dem, som förut, årgångens första nummer, med anhängan att de som icke vidare önska erhålla tidningen ville tillkännagifva detta åt budet eller å tidningsexpeditionen före andra numrets utsändande. Senast när budet kommer med andra numret torde det första återlämnas af dem som ej förnya prenumerationen: af dem, som därmed fortsätta, torde då till budet prenumerationsavgiften mot kvitto erläggas. Dem, som behålla första numret utan att afsäga sig tidningen, anse vi oss alltså få fortfarande räkna som prenumeranter å den samma.

Presentkort å tidningen finnas att tillgå å Expeditionen, i musik- och bokhandeln etc.

Vördsammast
Redaktionen.

Till våra prenumeranter.

En musikbilaga skulle i år, likasom föregående år, ha följt med årets sista nummer, men churu planerandet för densammas tryckning skett vid samma tid som förra året, har oförutsedda omständigheter gjort det omöjligt att få densamma färdig. Öväntadt nog har såväl notstickeri som tryckeri varit så öfverhopade med beställningar — så som vi ha hört, med anledning af den snart väntade anslutningen till Bern-konventionen om litterär eganderätt — att det blef oss omöjligt att få musikbilagan i rätt tid färdig. I stället lämna vi nu såsom premie

Porträtt

af

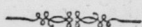
Ludwig van Beethoven

å kartong

Musikbilaga kommer däremot att medfölja något af nästa årgångs första nummer, och denna kommer att innehålla: *Pianostycken af Gustaf Hägg, Theodor Kirchner, Ignotus samt en sång af A. M. Myrberg.*

Vördsamt

Redaktionen.

Berömda konstnärers tankar om Berlioz.

Vid midten af trettitoalet uttalade sig Robert Schumann i "Neue Zeitschrift für Musik" med mycken värme om Berlioz, särskildt om den "fantastiska symfonien". Wolfgang Grienkerl, till hvars tragedi "Robespierre" Henri Litolff komponerade sin bekanta, effektfulla uvertyr, profeterade i Braunschweig 1843 att Berlioz utan tvivel inom tre år skulle få en plats rätt vid sidan af Beethoven; ja, han tyckte sig till och med i arkitekturen hos den franske komponistens verk skymta ännu stolare bägar än i den tyske mästarens.

Om än Schumann sedermera mycket ändrade sin mening, och de betydligaste fackmusiker voro mycket tillbakadragne emot Berlioz, väckte dock det nya, det dristiga och en obestridd genialitet stor uppmärksamhet, och det emottagande som Berlioz rönt öster om Rhen strögrade i hög grad hans själfkänsla. Trots all sin beundran och respekt för Beethoven var Berlioz icke emot att betrakta sig själf som en *Crescendo de l'esprit de Beethoven*, hvilken föga blygsamma beteckning han lär ha använt om sig själf.

Sedan Berlioz nu i mer än ett halft århundrade spelat en framstående roll utan att hafva uppnått någon egentlig popularitet, kan man sätta i fråga om denna någonsin skall tillfalla honom. Kan emellertid den nytyrka orkestermusiken i Richard Strauss' stil vinna tycke, så torde man äfven kunna fördraga, om icke fördraga, Berlioz. Att dennes musik ej förstods och uppskattades af hans samtida, är förklarligt nog. Berlioz kunde icke herska samtidigt med Mendelssohn.

Schumann yttrade 1843 att i de nya verken om Berlioz förekomma saker, som man icke skulle kunna tiltro en mogen man om 40 år (Berlioz' ålder den tiden). Till Mendelssohn skref Moscheles, som 1834 hade dirigerat uvertyren till Berlioz' "France-juges": "Vi voro alla nyfikna på att höra hvad ett franskt geni kunde prestera. Men hvilket öronbedöfvande oväsen af metallblåsarne! hvilken grufflig, olidlig kontrapunkt, som tycks vilja bevisa att våra förfäder voro pedanter! Slutligen en kontrasterande mellansats, som tröstande bringar oss en ordinar vådevillmelodi", o. s. v.

Mendelssohn svarar och stämmer alldeles öfverens med Moscheles. Särskildt tadlar han att Berlioz i den ifrågavarande uvertyren skildrar mord, nöd och jämmer. "Äfven om musiken i grund och botten vore god" — säger Mendelssohn — "innehåller den dock ej annat än sådana rysligheter. Han (Berlioz) gjorde mig helt melankolik, därför att han dömer så klokt, kallt och riktigt om alla andra och

som författare är så fullständigt förnuftig, under det han icke lägger märke till det så gränslöst oförnuftiga hos honom själf."

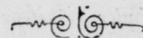
Moritz Hauptmann, som var den lugt pröfvande tänkaren och domaren i musikaliska spörsmål, fann att Berlioz gjorde, det han ville göra, ga ska godt, men att hans "barrikadmusik", som hvarken härrörde från affektation eller inspiration, hade sin grund i en begränsning. Något vackert kom i alla händelser icke fram ur denna förtryckta musik — Rossini svarade en gång, då han vid utförandet af en komposition af Berlioz tillfrågades om sin mening: "Nu har den stackars Haydn ansträngt sig till det yttersta för att i sin inledning till "Skapel" framtalla Kaos. Hade han känt Berlioz' musik, kunde han ha sparat sig det besväret."

Ambros är villig att ursäkta de "demoniska orgierna" i sista stycket af "den fantastiska symfonien" för de sköna toner som klinga i den föregående satsen "Scène champêtre". Sålunda yttrar han: "Efter Beethoven har ingen funnit liknande uttryck för samma sak", och han betraktar Berlioz såsom en praktfull meteor, som lagande, i oregerbunden fart rusar fram öfver natthiulen, medan vi under spänning och förvåning betrakta dess bana.

Skalden och författaren Ernst Legouvé, som var en af Berlioz' vänner, säger att han begynte sina musikaliska studier för sent och att han på grund af sina knappa villkor ej genomgick någon grundlig skola. Det lyckades honom således icke att uppnå den duktighet eller att utveckla den talang, som hans geni hade bruk för. Däraf de många otympligheterna, oklarheterna och bizarrerierna. Berlioz skulle haft att råda öfver Beethovens hela vetande, duktighet och uttrycksförmåga. Legouvé menar dock att "La damnation de Faust" trots alla fel är ett odödligt verk.*

Berlioz var som människa samma excentrika, vulkaniska natur, som ger sig till känna i hans kompositioner. Samma öfvermått af lidelse och ensidighet gjorde sig gällande både i hans lif och i hans verk, men lika modig och uppriktig träder han oss alltid till mötes.

* I Svensk Musikt. 1894 No 4 finnes införd en intressant karaktäristik öfver Berlioz af Legouvé.

Klinka aldrig! Bemöda dig om ett friskt spel, och spela aldrig ett stycke till hälften.

Rob. Schumann.

* * *

Att släpa eller skynda på äro lika stora fel.

Rob. Schumann.

Musikpressen.

På Abr. Lundquists (Georg Abrin Lundquists) förlag har utkommit

för piano, 2 händer:

Fosterländsk musik. Ett populärt urval kompositioner af svenska tonsättare, folkvisor, nationaldanser m. m. Pris 3 kr;

WOHLFART KARL: *Sommarminnen.* Tio Pianostycken. 1. Beväringssång. 2. Barnens lek. 3. I Lektugan. 4. På kyrkbacken. 5. Natt. 6. På byvägen. 7. I Vågornas sång. 8. En bikt. 9. I Skogsmön. 10. Farväl till sommaren. Op. 3. Fris 3 kr.;

ERIKSSON, JOSEF. *Skisser och Melodier.* Visa i folkton, Caprice, Pensée poétique, Mélodie. kr. 1,50;

PINET, TH.: *Under stjernorna.* Vals-Boston 1 kr.;

HULTNER, OTTO: *Min tös.* Schottish-Pas de quatre. 60 öre;

JOHANSSON, OSCAR: *En Schottish från Norrland.* Upptecknad för piano. 60 öre.

På Abr. Hirschs förlag har utkommit:

för piano 2 händer:

BOIELDIEU, A.: *Hvita frun.* Komisk opera i tre akter. Arrangement för piano med bifogad text. Pris 1 kr.;

Overture-Album. Fem populära Ouvertyrer. 1. F. v. Suppé: »Poeten och bonden». 2. A. Boieldieu: »Calife i Bagdad». 3. Kéler Béla: Lust-pelsouverture 3. Suppé: »Latta kavalleriet». 6. C. G. Reissiger: »Kvarnen på berget». kr. 1,50;

Josephson-Album. Valda sånger af J. A. JOSEPHSON. Arrangem. för piano med öfverlagd text kr. 1,50;

Tannhäuser-Sånger af EMIL SJÖGREN. Sju sånger ur Holger Drachmanns »Tannhäuser». Arrangem. för piano af Herm. Berens. 2 kr.;

Spel och dans vid juletid. kr. 1,50;

Lektugan. Gamla svenska folkdansar, sådana de upptagts inom sällskapet Svenska folkdansens vänner. Andra samlingen. kr. 2,25;

MYDDELTON, W. H. *En negers söndag.* Idyll. 1 kr.;

HOLZMANN, A.: *De svarte.* »Smoky mokes» Negermarsch. 75 öre;

HOLTZ, VIKTOR: *Skarpöborgarnes marsch.* 75 öre;

för en röst vid piano:

Wagner-Album. Sångstycken ur operor af RICHARD WAGNER. (»Lohengrin» — »Tannhäuser» — »Den flygande Holländaren» — »Mästersångarne i Nürnberg») kr. 2,50;

ALNÆS, EYVIND: »Sol» och andra sånger (»Jul», »No er det tid»). kr. 1,50;

På Elkan Schildknechts förlag har utkommit:

för piano, 2 händer:

BACH, C. E.: *Längtan.* Tonstycke. 75 öre. D'ORSO FRANCESCO: *Rêve d'un ange.* Nocturne. op. 47. Pris. 1 kr.;

SMITH, S.: *Au Revoir.* Melodie romantique. op. 216. Pris. kr. 1,25;

BLAKE, C. D.: *Clayton's Grand March.* op. 100. Pris 75 öre;

NOWOJESKI, FELIX: *Under frihetens banér!* Marsch. 75 öre;

Ungdomens dansprogram 1903—1904. Andra häftet. Lätt arrangement. kr. 1,50;

KUHLAU, FREDRIK: *Kring julgranen.* »Wästgöta-Polska». 60 öre;

BOHM, CARL: *Värglädje.* Lätt vals. 1 kr.;

BJÖRLIN, GUSTAF: *Augusta-Vals.* Tillegnad statsrådinnan Augusta Crusebjörn. 1 kr.;

LINDBOM, C.: *Snärtan.* Vals. 75 öre;

WAHLSTRÖM, NINA: *Vid Fyris Vals.* 1 kr.;

WALSTUEFEL: *Vermlands-Vals.* Vermlands-gillet i Göteborg tillägnad. 1 kr.;

MALMSTRÖM, SINA: *High Life.* Polka. 60 öre.

WENGERKA: Ungersk dans. Arrangement. 50 öre;

ZARMANN, A.: *Pas d'Espagne.* Nyaste salongsdans. 50 öre;

för orgel:

MALKMUS, WILH.: 40 korta och lätta tre-stämmiga orgel-satser. 75 öre;

SODERMANN, AUGUST: *Bröllops-marsch.* Arrangement. 75 öre;

för violin och piano:

EYSDEN, J. VAN, *Mazurka.* 1 kr.;

för en röst piano eller orgel:

DVORAK, ANTON: *David's 23 Psalm.* (»Herren är min herde») För alt eller mezzosopran (dess—ess); 2. För baryton eller bas (c d), å 50 öre;

OLE BULL: *Saterjentens Söndag.* För en mindre stemme. (c—g) 50 öre;

WILLNERS, E.: »En te'å samme slag.» Nutida Fryksdalsdans No 2. Arrangerad för sång och piano. 1 krona.

På Wilh. Hansens förlag, Köpenhamn, har utkommit:

för en röst med piano:

ANNA M. ROOS. *Solen skiner och andra visor.* 1. Vid nymåne. 3. Och solen skiner. 3. Tupp och höna. 4. Jungfrun. 5. Ingajill. 6. Björnen och skräddaren. 7. Den största läkkan. 8. Den nya visan. 9. Tre kvarnar. 10. Der sitta tie dufvor uppå en gren. Ord af tonsättarinnan.

»Fosterländsk musik» är ett häfte om 56 sidor, innehållande Svenska arméns revelj 11 folkvisor och dansar pianostycken och sånger i arrangement med öfverlagd text, allt af svenska tonsättare — Wolbfarts »Sommarminnen», äro nätta medelsvåra stycken troligen dock ej ämnade för elever, efter ingen fingersättning är utsatt, oktavgrepp etc., förekomma. Eriksons pianostycken äga originalitet men ock en och annan kärft harmoni.

De vackra Tannhäuser-sångerna af Em. Sjögren äro arrangerade i briljant form. På samma förlag är vidare att märka »Josephson-Album» med 16 af tonsättarens vackraste sånger i godt arrangement för piano med öfverlagd text. Öfverlagd text finnes ock i arrangementet af »Hvita frun», som föregås af textinnehåll och porträtt af Boieldieu. »Spel och dans i juletid», börjar med en julmarsch, innehåller vidare dansmusik, grötrim med musik, polka, marsch af Sousa och slutligen »Kärlek och ballong», stor opera i 3 akter af Hjalmar Meissner med teckningar af E. Küsel. Text, musik och teckningar äro särdeles lustiga. Den nya samlingen »Lektugan» har ock illustrationer till folkdansarna och beskrifning öfver dessa. »Wagner-Album» innehåller ur »Lohengrin» Elsas dröm, I brudgemaket, Gralberättelsen; ur »Tannhäuser», Wolframs hälsningssång, Elisabeths aria och Sång till aftonstjärnan; ur »Holländaren» Sentas ballad och Eriks Cavatina; ur »Mästersångarne» Walthers täflingssång. — Alnæs' sånger äro enkla, närmande sig folktonen. — »Längtan» af Bach, »Rêve d'un Ange» och »Au revoir!»

äro melodiosa salongsstycken i lättare briljant stil. — »Ungdomens Dansprogram» innehåller en väl vald samling dansar af välkända komponister i lämpligt lätt arrangement. Malkmuss' 40 orgelsatser äro helt korta och lätta. Södermans Bröllopsmarsch för orgel är, såsom man kan förstå, marschen ur »Bröllopet på Ultåsa». — Dvoraks Psalm är en enkel och vacker sång, religiöst stämningsfull. Anna M. Roos' sånger äro barnsligt enkla, mest af muntrande slag. »Tupp och höna» känner man igen från fru Norries visor.

— > & < —

Den engelske Amphiön.

Musikhistorisk skiss af M. Lorenz.

(Forts. o. slut. fr. föreg. nr.)

Hos sin principal lärde den unge skrifvaren känna en musikus vid namn Festing, som erbjöd sig att lära honom spela violin.

Så lefde och rörde sig Tom Arne i en värld af toner, och under det hans föräldrar, synnerligast fadern, lefde i den tron att han ifrigt sysselsatte sig med juristeri, bedref han sina studier så ifrigt, att han snart öfverflyglade sin lärare. Mr Festing hade infört honom ibland de förnämsta kretsar i London och så äfven i en rik fabrikörs hus, på hvars födelsedag en stor musikalisk tillställning skulle ega rum. Man hade instuderat Henry Purcells »Gyllene Sonat», och den unge Arne dirigerade.

Husets dotter, en förtjusande tärna, hade beredt en särskild öfverraskning åt fadern. Hon hade förfärdigat ett konstfullt stickeri, som var bestämt för en stoppad länstol, hvilken hon låtit göra hos — mr Arne, hoftajetseraren.

Mästaren hade lofvat att punktligt leverera densamma, och den vackra miss Mabel, som kände till Toms hemliga längtan att helt och hållet få ägna sig åt musiken, hvilken han af fruktan för den lätt uppretade fadern icke vågat bekänna, hade nu uttänkt en särskild komedi, som hon med tillhjälp af Suzan-Mary skulle sätta i scen. Hon lät nämligen tillsäga mästern Arne genom hans dotter att han skulle vara så vänlig och själf följa med när stolen levererades, emedan några andra arbeten i huset skulle verkställas.

Och så hände det sig, att den hedervärde mästern inträdde i salongen och fann sin son med dirigentstafven i hand, beherskande ett sällskap konstnärer, för hvilka kungen själf icke tvekade att lyfta på hatten.

Utan att få fram ett ord stirrade den gamle på sin son. — Han tänkte bli vred, han ville rasa — förbjuda —, men mjuka flickhänder höllo honom tillbaka, mjuka armar slog sig

om hans hals och ljufva läppar bönföllo: "Förlåt, och tillåt honom att utföra sin konst!" Det var Suzan-Mary, som bad för sin bror.

Äfven husets herre, miss Mabel, violinmästaren Festing och alla musikerna deltog i förbönerna, så att fadern slutligen veknade. Thomas Austin Arne fick hädaneftir lefva endast och allenast för konsten.

Alra först förtrollade han hela familjen i hemmet genom de underbara melodier han lockade ur sin violin. Det dröjde ej länge innan fadern var öfvertygad om att det skulle ha varit den värsta synd att träda hindrande i vägen för sonen, — ja han sjelf ifrade för att sonen skulle utbilda systemens undersköna röst och applåderade allra kraftigast, då syskonen under Toms ledning i hemmet uppförde Lampes operett »Amelia», hvori Suzan-Mary sjöng titelrollen. Och nu begynte för Thomas ett lif af flitigt arbete och skapande i lust och fröjd.

I mars 1733 blef den tjugutvåriga konstnärens första opera uppförd i Lincolns Inn-fields i London. Libretton till denna, »Rosamund», var diktad af Addison, systemen uppträdde i densamma och en yngre broder såsom page. Stycket måste upprepas tio aftnar, en oerhörd framgång den tiden. Sista uppförandet skedde för tonsättaren och inbringade honom en vacker lön i klinande form. Redan samma år, i maj, stod Thomas Arnes broder åter på scenen i en komisk opera af den nye toukonstnären, en Tom Thumb-saga som han kallade »The opera of operas».

Den framgång han vann med dessa förstlingskompositioner inbringade honom dirigentplatsen vid Drurylane-teatern, som han beklädde till 1742.

År 1740, vid en operaföreställning, lärde Thomas Arne känna en ung sängerska, som gjorde ett djupt intryck på honom. Hon var elev af den italienske sångmästaren Geminiani och lika skön och älskvärd som musikaliskt begåfvad. Hon hette Cecilia Young.

Under repetitionerna, som den unge kapellmästaren ledde, vaknade hos honom kärleken mer och mer, och slutligen efter en repetition af hans egen opera, »Eiza», kastade han sig till Cecilias fötter — och blef bönhörd.

Bröllopet egde rum samma år, och det tyckes som om hans stora lycka i detta äktenskap fördubblat och stegrat den unge konstnärens alla krafter och förmågor.

En konstresa till Irland, der det nya paret, särdeles i Dublin, öfverhoppades med bifall och hedersbetygelser, bidrog att ge namnen Thomas och Cecilia Arne en klang, som ljud vida ut öfver Brittanniens gränser.

Rikt belastadt med ära och guld vände det äkta paret åter till London, efter tvåårig frånvaro. Här hade emellertid Susanna Maria Arne blifvit en berömd sängerska, som väckte berät-

tigadt uppseende. Hon hade redan 1735 gift sig med Theophilus Cibber, en skådespelare, och denne jemte hans faders inflytande föranledde den vackra frun att mer och mer vända sig åt skådespelarkonsten. Hon stod såsom sådan berömligt vid sidan af den store Garrick och blef till sin död en trogen och beundrad medlem i hans sällskap. Hon afled 1766, särdeles af sin broder Thomas djupt sörjd och saknad, hvilken i henne mistade grundläggarrinnan till hans egen lycka och ära och en glad systerlig ungdomsvän. Hans egen husliga lycka vid sidan af en sådan maka som Cecilia Young tröstade honom dock öfver förlusten af systemen. Strax efter hans återkomst från Dublin utnämndes han i Oxford till doktor i musik, och i London formligen slets man om hans kompositioner, som först utfordes på Drurylane-teatern och sjöngos af Cecilia och hennes båda älskliga systrar Isabella och Esther.

År 1777 började dr Arne att bli sjuk och förlorade sitt forna glada lynne, ehuru han såsom förut med ifver arbetade och skapade. Den 5 mars 1778 dog han i armarna på sin maka och sin 1743 födde son Mikael.*

Arne var en rastlöst verkande kompositör, som skrifvit nära 30 operor af dels allvarligt, dels komiskt innehåll. Dessutom härstammar från honom flere oratorier och talrika sånger — bland dem den till nationalsång upphöjda »Rule Britannia», som Beethoven använt i sin »Slaget vid Vittoria» — och äfven fyra för kamarmusik komponerade arbeten, af hvilka »Fairy tale songs» bibehållit sig till våra dagar.

Man kallar icke utan skäl den mångsidige högt begåfvade konstnären för »Englands Amphion», ty hans melodier rörde mångas hjärtan, och före honom var det väl endast Henry Purcell, som af engelska tonsättare uppnått en sådan popularitet som Arne.

* Han var född i London den 28 maj 1710. Sonen Mikael, död 1786 i London, har äfven gjort sig känd som operakomponist.

Red.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern: Dec. 4. DONIZETTI: *Leonora*. — 5. ADAM: *Konung för en dag*. — 6. GLUCK: *Orfeus* (Eurydike: fröken Svärdröm); MASCAGNI: *På Sicilien*. — 7. TSCAIKOWSKY: *Eugen Onegin*. — 9. MOZART: *Figaros bröllop*. — 11, 15. VERDI: *Den vilseförda* (Violetta, Flora: fru Hellström, Bartels; Germont: Alfred, Gaston, baron Duphol, markis d' Aubigny, doktor Grenvi: (hrr Wallgren, Ölmann, Ma m, Mandahl, Sellergren, Grafström; Anna: fru Mandahl). — 12. 3:de Symfonikonserten. BERLIOZ: 1. Symfonie fantastique; 2. *Réverie et Caprice* för violin (hr. L. Zetterquist) och orkester; 3. *Drömmarnes Fé* — Drottning Mab; 4. BEETHOVEN: Symfoni, F dur. — 13. ROS-

SINI: *Wilhelm Tell* — 16 THOMAS: *Mignon* — 17 v. FLOTOW: *Martha* (Lyonel: hr Naval, gä:t).

Musikaliska akademien. Dec. 3. CECILIAKÖRENS 1:sta konsert. Solister: fru Davida Afzelius-Bohlin, frk. Ebba Björkbohm. Akkompanjatör: hr W. Wiklund; dirigent hr Erik Akerberg. — 16. KONSERTFÖRENINGENS 3:de konsert. Solist: hr John Forsell; dirigent: hr Tor Aulin. 1. Wilh. Stenhammar: Symfoni F dur; Olallo Morales: Andante lugubre för orkester; 3. Sönger (hr Forsell) med orkester: Fr. Schubert: »Die Allmacht», C. M. v. Weber: »Meine Lieder, meine Sänge»; 4. H. Berlioz: a) Sorgmusik till »Hamlet»; 6) »Rakoczy-marsch» ur »Le Damnation de Faust».

Herr Franz Naval, senast gästande i Berlin, har åter börjat ett kortare gästspel här, såsom ofvan synes. Verdis »Den vilseförda», ej så nyss här uppförd, har återupptagits med delvis ny rollbesättning. Fru Hellström har nu första gången framträtt som Violetta och vunnit lifligaste bifall för sitt utmärkte återgivande af detta parti såväl i fråga om sången, speciellt koloraturen, som den dramatiska framställningen. Sista akten gör hon gripande, utan användande af hostattacker. Herr Vallgren är ny i Germonts roll, af honom vackert sjungen och värdigt spelad. Herr Ödmann är i den andra manliga hufvudrollen ypperlig, som vanligt. Hur tarflig än »Traviata» är till ämne och handling, låter dess musik än gerna höra sig, och man kan ej annat än ha sympati för en Violetta, så behaglig som fru Hellström. 3:e symfonikonserten utgjorde i sin första del en hyllning åt minnet af Berlioz, hvars 100-åriga födelsedag inträffade dagen förut. Konserten inleddes med hans geniala, delvis bizarra »fantastiska symfoni» (Episode de la vie d'un artiste), hvars program är: 1. Drömmar, lidelsens stormar, 2. En bal, 3. Landlig scen, 4. På väg till afrättsplatsen, 5. Valpurgisnattsdröm. Berättelsen om tillkomsten och innehållet af denna symfoni är för bekant att här behöfva relateras. Vi ha nu endast utrymme för konstaterandet att symfonien under hr Nordqvists ledning fick det bästa utförande likasom ock det poetiska, luftiga orkesterstycket »Drottning Mab». Herr Zetterquists vackra violinspel i den melodiska kompositionen »Rêverie et Caprice» framkallade stort bifall. Beethoven — hvars födelsedag inträffade d. 16 dec. — hyllades äfven med utförandet af hans glada F-dur-symfoni som slutnummer.

Den nybildade »Cecilia-kören» visade sig ej mycket stor till medlemsantalet, men i besittning af unga, friska röster och utförde sina stycken med god precision under direktör Åkerbergs ledning. För vackra röster utmärkte sig de biträdande sångsolisterna, fröken Ebba Björkbohm och fru Davida Afzelius-Bohlin. Programmet

upptog: Orl. di Lasso: sång för 4-stäm. bl. kör a capella; Lully: "Die Najaden", duett; Palestrina: "Hosianna" och "Agnus dei" ur Messa canonica för 4-stäm. bl. kör a cap.; Fr. Manzini: altsolo med piano; Lotti: "Crucifixus", 8 stäm. bl. kor m orgel; Fr. Wüllner: "O Tannenbaum", "Maienlust und Abschied" f. 4-stäm. bl. kör a cap.; R. Franz: "Im Herbst", Schubert: "Rastlose Liebe" (solosänger af frk. Björkbom); C. Cui: "Als neues Licht", "Verborgene Schönheit", 4-stäm. bl. körer a cap.; P. Cornelius: "Warum sind denn die Rosen so blass", "Aus dem hohen Lied" (solosänger af fru Afz.-B.); J. Brahms: "Senhöst", "O ljufva kväll", kvartetter för bl. röster med piano. Konserten bevisades af konungen, hertiginnan af Dalarne, kronprinsen, prins Carl och prinsessan Ingeborg, Cecilia-körens höga beskyddarinna.

Konsertföreningens konsert, med två nya svenska orkesterverk af hrr Stenhammar och Morales, kan af brist på utrymme endast helt kort nu omnämnas. Särdeles herr Stenhammars stora symfoni väckt stort bifall, som äfven egnades åt herr Morales' stämningsfulla komposition och åt herr Forsell för hans sång. Orkesterns hyllning åt Berlioz med framförande af hans vackra sorgmusik och lifliga Rakoczy-marsch motsvarades af publikens varma bifall efter dessa nummer. Kronprinsen, prins Eugen, hertiginnan af Dalarne samt prins Carl med gemål bevisade konserten, som gafs för nästan fylld salong.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Hr Franz Naval har åter börjat gästspel härstädes. Utom i "Martha", deri första uppträdandet egt rum, kommer han att låta höra sig i "Carmen" och "Hvita frun", möjligen också i "Den vilseförda". På spellistan stå för öfrigt "Jolantha", "Stradella", "Mästerångarne" och Donizettis ej på länge gifna "Kärleksdröcken", hvori fru Hellström skall utföra Adinas och hr Stiebel Dulcimas partier. Puccinis "Tosca" förberedes fortfarande. "Vermländingarne" kommer naturligt också upp på scenen till julen.

Stor militärkonsert gafs den 6 dec. på middagen i Östermalms kyrka af samtliga här förlagda regementens musikkårer. Konungen och prins Carl med gemål bevisade konserten.

Konservatoriets uppvisningar avslutades på tisdag d. 15 dec. efter att ha fortgått äfven på lordag och måndag. Lördagen var hufvudsakligen egnad åt orgel- och blåsinstrument samt kom-

position, i det en symfoni i c-moll af den äfven som pianist kände hr D. Jeisler uppfördes. Måndagen, då uppvisningarne delvis åhördes af konungen samt Musikaliska akademien preses, kronprinsen, upptog piano- och sånglummer samt ensemblespelning och tisdagen var egnad, äfven den, åt piano samt dessutom violin, violoncell och kontrabas, deklamation och kör-sång. Elevernas ståndpunkt var helt naturligt mycket olika, men många gjorde undervisningen heder och ett par af de unga sångerskorna läto höra duktiga röster och torde ej ha långt till debut på operan.

Ett Jenny Lind-porträtt på Nationalmuseum. I Nationalmuseets italienska sal utställes för närvarande ett hittills okänt porträtt af Jenny Lind, framställt sittande vid piano med ett notbäfte framför sig. Porträttet är måladt af den tyske konstnären Louis Asker (född 1804, död 1878) och tillkom på hösten 1845 i konsul Arne-manns hem vid Nienstädten, nära Altona.

Hittills förvaradt i den Arnemannska familjen har porträttet genom arf kommit till Norge, hvarest det nu tillfälligt deponerats på Nationalmuseum.

Carl Lejdström, den svenske barytonisten, som allt fortfarande är bosatt i Bayreuth, har nyligen vid Bayreuth-musikföreningens stora jubileumskonsert med storartad framgång sjungit Hans Sachs' stora tal ur sista akten af "Mästerångarne" samt dessutom en scen ur Siegfried Wagners opera "Herzog Wildefang". Det är numera, enligt meddelande från väl underrättadt håll, äfven formellt afgjort, att hr Lejdström skall medverka vid nästa sommars festspel, bl. a. som Klingsor i "Parsifal".

Göteborg. På Stora teatern har Ranfts operettsällskap under senare hälften af november och under den första af december uppfört "Rymmerskan", "Läderlappen", "Wienerblod", "Sjökadetten" och "Madame Angots dotter" samt från 2 dec. en nyhet: "Grefvinnan Papi", operett i 3 akter af Victor Leon, musiken af Joh. Strauss, arrangerad för scenen af Ernst Reiterer. Musiken har således tycke af "Wienerblod", likasom i denna operett hentad ur kompositioner af Strauss. Libretten säges vara tämligen intressant; uppsättningen däremot lysande utförandet förjansfullt. "Vermländingarne" ha fortfarande gifvits å matinéer. D. 11 gaf fröken Rachel Tönnig, pianist, en konsert med biträde af frk. Sara Wennerberg och violinisten Arve Arvesen. Frk. T. spelade bl. a. Variationer af Händel, Beethovers Sonat op. 27 nr 2, F-mollfantasi af Chopin. Under november har hr

Sven Scholander gifvit en visafn, hr Knut Nyblom en "Bellmans- och visafn" samt fru Norrie en Födingsafn. Den 22 nov. gafs en populär konsert af frk. Ellen Beck, d. 23 en romansafn af fru Ida Ekman, d. 26 och 28 konserter af fru Maikki Järnefelt. Den 25 konserterade Pablo de Sarasate och fru Marx-Goldschmidt. Filharmoniska sällskapet gaf d. 8 sista november sin 1:a ordinarie årskonsert. Solister voro fru Clary Morales samt hrr Carl Genzel och dr. John Bygren. Fröken Elsa Stenhammar biträdde som ackompagnatris. Dir. Ruben Liljefors ledde det hela. Programmet upptog: 1) Aug. Söderman: Tre sånger för blandad kör (Ur Idyll och Epigram); 2 och 3) Sånger vid piano, af hr Getzel och fru Morales; 4) Rob. Kahn: Sommerabend, sångcykel för soli, blandad kör och piano. Musikföreningen (för kamarmusik) gaf d. 11 dec. sin första sångkonsert med biträde af den berömda Bohmiska kvartetten (hrr C. Hoffmann, Joseph Suk, Oscar Nedbal och Hans Wiban), hvarvid utfördes kvar efter af Beethoven (Ess-dur, op. 74), R. Schumann (A dur, op. 41) och Dvorak (F-dur, op. 96). Dagen därpå gafs en extra konsert med kvartetter af Dvorak (Ass-dur, op. 105), Haydn (D dur, op. 64) och Smetana (E-moll, "Aus meinem Leben"). Den 7 dec. konserterade här de unga, 18-åriga behagliga violinisten Carlotta Stubenrauch, förr bekant som "underbarn". Henns program upptog konserter, op. 20 af Lalo och op. 20 af Saint-Saëns, Paganinis "Hexentaur" och ett par andra stycken af Saint-Saëns. Den 13 dec. gaf hr Ruben Liljefors en konsert med biträde af P. B.-kören, dr. Mankell (sång till luta) samt hrr Biedberg och Bygren.

Från våra grannland.

Helsingfors. Nov. 13—Dec. 11. Af pjäser med musik har Svenska teatern endast uppfört "Gamla Heidelberg". Finska T. har flere gånger gifvit Sofokles' "Antigone" med Saint-Saëns' musik. Den 2 dec. uppfördes här ett nytt skådespel "Kuolema" af Arvid Järnefelt. Hvertill, som det säges, väcker musik komponerats af Sibelius. Sång, utförd af hr Ojanperä, förekom ock i stycket. Värda vi oss nu till konserterna, så må först nämnas Filharmoniska sällskapets 3:e symfonikonsert med biträde af hr Jean ten Have, soloviolinist. Programmet upptog: 1) Schubert: Symfoni, C-dur; 2) Lalo: Violinkoncert, F-dur; 3) Charpentier: "Impressions d'Italie" för orkester. Sällskapet gaf en vecka därefter sin 5:e folkkonsert. Den 15, 18 o. 22 nov. gaf den sedan gammalt berömda konsertsångerskan Alice Barbi "Liederalfnar". Hon prisas för sin fina sångkonst, men rösten säges nu vara något passerad. Hr O. Meri-

kauto biträdde med ackompanjemang. Den 27 gafs konsert af en ung pianist, frk Melina Takanen, dotter af Johannes Takanen och elev af Sgambati. Programmet upptog konsert af Henselt, Nocturne och Ballad af Chopin Nocturne nr 5 af Sgambati samt "Venezia e Napoli" af Liszt. Frk Takanen likasom hr Jean ten Have ha ätven medverkat vid de populära konserterna i Societetshuset under dir. Kajanus' ledning. Den 2 dec. gaf den unga sängerskan frk Ester Mønsterbjelm konsert och säges bäst ha lyckats i de större sakerna, aria af Massenets etc. Den 3 och 4 dec. konserterades af sängkörerna Yliopillaskonnan Laulijat och Akademiska sängföreningen. Bada gäfvos därefter d. 6:e folkkonserter. Den 7 dec. gaf Filharmoniska orkestern sin 4:e symfonikonsert med biträde af pianisten Ernesto Consolo enligt följande program: 1) E. Hartmann: "Eine nordische Heerfahrt", uvertyr; 2) Grieg: Pianokonsert; 3) Tschaiowsky: Symfonie pathétique. Hr Consolo berömmes såsom en mycket smakfull pianist. Den 11 dec. gaf filharmoniska sällskapet en Berlioz-fest, på 100:de årsdagen af dennes födelse. Programmet upptog endast Berlioz verk, föregångna af en prolog: 1) Uvertyr till "Benvenuto Cellini"; 2) Symfonien "Harold i Italien"; 3) Scener ur "Damnation de Faust" (Ungersk march, Irblössdans, Pandemonium, epilog för kör och orkester). Medverkan voro hr A. Lindfors och filharmoniska orkestern. Helsingfors' Musikinstitut hade på sin 4:e musikaften följande program: J. S. Bach: Sonat för violin och piano samt solo-sonat för violin (D-moll) och Beethovens Srenade op. 8 för stråktrio.

Kristiania. Nov. 13—Dec. 12. Nationalteatern har af pjäser med musik under denna tid uppfört "Peer Gynt" och "En mid-sommarnattsdröm" samt Humperdincks "Hans och Greta" (1:a gång.) med fru Caly Monrad-Rimers som Greta, fru Skarseth: Hans, pepparkak-hexan: frk Bidekap. På Fahlströms teater började fru Anna Norrie d. 8 dec. gästspel i "Den sköna Helena". Af konserter må först nämnas ett par å Nationalteatern, d. 14 nov. en symfonikonsert med följande program: 1 Selmer: Scène funebre; 2 Chopin: pianokonsert. E-moll (hr Luigi Gulli) med ork.; 3 a) Alfred Andersen: "Douce souvenances" (Berceuse); b) Elling: Huldrehull, Sinklär-marsch (melodier från Gudbrandsdalen) med ork.; 4 Pianosaker af Schumann, Liszt (hr Gulli); 5 Saint-Saëns: Danse bacchante ur "Simson och Delila"; — d. 21 nov. Sinding-konsert, hvarvid af dennes kompositioner utfördes: 1 Rondo infinito, 2 "Til Molde", för solo (hr Lammers), kör och ork.; 3 "Manna-maal" för baryton och ork. samt 4 Sönger (hr Lammers); 5 Symfoni, D-

moll — Musikforeningen gaf d. 28 nov. sin 3:e konsert med frk Amelie Müller och hr Georg Ritter (tenorist från London) som solister. Programmet: 1 Beethoven: Symfoni nr 5; R. Wagner: Varsång ur "Valkyrian"; 3 Bergström: "Hamlet", symfonisk dikt för piano och ork.; 4 Romanser med piano; 5 Weber: uvertyr till "Euryanthe" — Holters körförening gaf d. 30 nov. 3:e säsongens 1:a konsert i Vor Frelser kyrka med biträde af hr Ritter, organisten Cappelen m. fl. Under november ha för öfrigt gifvits konserter af fru Elma Hornemann (fr. Köpenhamn), grefvinnan Aina Mannerheim, fru Adée Leander (2), Marta Sandal-Bramsen samt Gunhild Schytte-Jacobsen och Dagmar Lund (sängerskor). I december har konserterats af Pablo de Sarasate och fru Marx-Goldschmidt (2, 4 o. 6 dec.), Norsk Studentsangforening samt Cæcilia foreningen med hr Thorv. Lammers som dirigent och fru Lammers jämte hr L. som solister. Programmet upptog äldre andeliga sånger af Palestrina m. fl., 8 af Beethovens (25) Skotska folkvisor med piano, violin och violoncell samt "Coronach", 3 damkör af Fr. Schubert.

Köpenhamn. Nov. 13—Dec. 11. Kgl. teatern har under denna tid af pjäser med musik haft på spellistan: "Prinsessen på Aerten", "Liden Kirsten", "Mignon", "Syvsoverdag", "Der var en gang...", "Barberaren", "Elverhøj", "Orfeus og Eurydice". I november ha gifvits konserter af P. de Sarasate, och fru Marx-Goldschmidt (2), fru Ida Ekman (3), frk Yv. de Treville, hr L. on. Borwick, fru Ida Christensen-Geelmuyden, frk Elen Beck samt Cæcilforeninger, som 3 gånger uppförde Bachs "Johannes-passion" (dir. prof. F. Rung). Den 28 nov. gaf hr Sven Scholander en "Vis- och Ballmansafton", 10 år efter hans första uppträdande här och med samma program som då. Han gaf sedan ännu en vis-afton och Almquist-afton. Den 1 dec. konserterade Bohmerkvartetten med biträde af frk Anna Schytte, hvarvid utfördes kvartetter af Haydn (G-dur, op. 77) och Beethoven (Ess-dur, op. 74) samt Pianokvintett (A-dur) af Dvorak. "Dansk koonsertforening" bjöd å sin 1:a konsert på följande nyheter: Lulolf Nielsen: Symfoni, H-moll; Asger Hamerich: Korsymfoni för kör, orkester och mezzosopran-solo. Konserter ha äfven i dec. gifvits af Margarethe Boye Jensen och Olaf Jensen samt af violoncellisten Paulus Bache. — I Cirkus har Heinrich Bötel ("världens berömdaste tenorist") uppträtt några gånger.

Från andra land.

Paris. Stora operan har såsom nyheter uppfört Vincent d'Indys musikdrama (i två akter) "Främlingen" samt Mozarts "Enleveringen".

Magdeburg. På Stadttheatern har Glucks "Iphigenie in Aulis" gått öfver scenen i bearbetning af Rich. Strauss.

Pietro Mascagnis nya opera "Marie Antoinette", som under innevarande säsong skall uppföras på Cosanzi-teatern i Rom med den berömda barytonisten Mattia Baldislini i Ludvig XVI:s parti, säges mera vara en serie musikaliska stämningsbilder än ett musikdrama. Texten, författad af Lrr Giuseppe Giacosa och Luigi Illica, består af 7 afdelningar: Hofvet i Wien, Marie Antoinettes mottagande i Versailles, Det flyktande konungaparets arresterande i Varennes, Marie Antoinette i konventet, Fängelset, Revolutionstribunalet och Afrättningen.

Svenska tonkonstnärer! Prof. Hugo Riemann, som snart ämnar ge ut 6:te upplagan af sitt ansedda tyska *Musik-Lexikon* (5:e uppl. utkom 1900), uppmanar skandinaviska tonkonstnärer att så fort som möjligt till honom öfversända biografska notiser, tillägg och beriktiganden. Hans adress är Leipzig, Promenadenstrasse 11.

Hvarjehanda.

Sista önskan. "Om ni har ännu en önskan, så säg ifrån, och den skall bli uppfylld," yttrade domaren till den lifdömda. — "Ack, jag har verkligen en önskan", blef svaret; "jag skulle gärna vilja spela piano — såsom Paderewski!"

På bjudningen. Värddinnan: "Ni är ju musiker, herr Ström?" — "Jag smickrar mig med att vara tämligen god musikkännare, min fru." — Värddinnan: "Ah — så mycket bättre! Min dotter skall just nu börja spela ett Mikadopotpourri; då kan ni väl vara så god och vända noterna?"

Förklarligt. Mr Smith: "Patti är ju ändå så lekant, att jag inte förstår hvarför hon icke själf avslutar sina engagemang i stället för att betjäna sig af en agent?" — Mr Jones: "Men min bästa vän, du glömmar att hennes hjärta skulle brista, om hon själf skulle betala ut ett par hundra pund för aftonen."

Ändå värre. Hr M. uppfann musikanekdoter i Münchhausens stil. Så berättade han: "Jag har i San Francisco hört en pianist som dundrade så på pianot, att mjölken surnade i käl-laren." — "Det är ju intressant märkvärdigt," svarade pianisten, "när jag spelade Henselts "Orage," så föll barometern, redan innan jag började spela."

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 23:dje årgången. — För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1903 efter samma plan som förut, innehållande **populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc.** Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). **Pris 5 kronor** pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å **Expeditionen, Vallingatan 11, 2 tr., i bok- och musikhandeln**, å posten och tidningskontor. **I landsorten** prenumereras bäst å **posten**.

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiktidningen är högst och rikast utvecklade. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiktidningen i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder, utförliga biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m. Musikbilagan innehåller verkligt god musik.

Å Svensk Musiktidnings Expedition,
Vallingatan 11, 2 tr. samt i bok- och
musikhandeln finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — Barcarolle. Mazurka, Canzonetta, Nenia — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

Kurs i plastik samt undervisning i sång

efter den italienska sångmetoden i förening med instuderande af roller, med särskildt afseende fäst vid fraserings och diktion, meddelas af

SIGNE HEBBE,
Sturegatan 24, Stockholm.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

Vallingatan 11, 2 tr.

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK

Kongl. Hofleverantör
GÖTEBORG
Etablerad 1843

Begagnade
instrument tagas
i utbyte.
Bekväma afbeställningsvillkor.

Den enda svenska Pianofabrik, som vid
mångfaldiga täflingar alltid erhållit högsta priset.

Talrika intyg från
framstående
musici och
konstnärer.

GULDMEDELJ »för utmärkte flyglar och pianos»

Göteborg 1891 Malmö 1896
Stockholm 1897

ensam bland svenska pianofabriker.
Inalles 21 första pris

A.-B. Skandinaviska Orgel & Pianofabriken

(f. d. Skandinaviska Orgelfabriken)
Grundad 1865

rekommenderar sin
tillverkning af

Orglar

för kyrkor, skolor
och hemmen samt

Pianinon.

Obs.! Uteslutande svensk tillverkning och följaktligen af utmärktaste och solidaste beskaftenhet.

Priskurant på begäran. Alla förfrågningar besvaras omgående.

Utställning & kontor Mästersamuelsgatan 32 Stockholm.

Presentkort

å
SVENSK MUSIKTIDNING

å 5 kronor

finnes att tillgå å tidnings expedition

Vallingatan 11

samt i bok- och musikhandeln.

**OBS! Vacker och lämplig
julkapp.**

I Musik- och Bokhandeln:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Haft. 3 kr., i pappband 3.50, clothband 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkliga är».

(Gotlands Allehanda)

Elkan & Schildknecchts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmsjö, Kongs. Hofleverantör S. Andersson, Bergqvist & Nilsson I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl. — Orglar: från Mason & Hamlin's världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
3 Malmstinsgatan 13, Stockholm.

INNEHÅLL.

Erik Åkerberg (med porträtt) — Prenumerationsanmälan. — Till våra prenumeranter. — Berömda konstnärers tankar om Berlioz. — Musikpressen. — Följetong: Den engelske Amphion, af M. Lorenz: (forts. o. slut). — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland samt andra land. — Annonser.

Årgången innehåller.

Bilaga: Porträtt af Ludvig van Beethoven, å kartong.